

Val '94

- Tá eg kom á ting í 1958 var tað aldursrentan, sum var størsti sosiali spurningurin. Fyri fleiri var tað óhugsandi, at hon skuldi koma í lag, sigur Poul Jacob Olsen við Vilhelm Johannesen, sum var inni á gólvinum, tá Kalmar tók myndina

Samferðslan

Poul Jacob Olsen heldur, at vælferðarsamfélagið Føroyar varð grundað við útyggjgum á heilsu-, almenna-, skúla- og samferðslukjunnunum frá sekstí-árunum av.

- Samferðslan hevði mín serliga áhuga. Vit játtaðu stórar upphæddir til útyggjngar í meginøkkinum. Tað var sjálvsagt í lagi, men tað undraði meg, at ongin tusaði um útyggjngar í útyggjgjunum í Norðoyggjum. Serliga tá t.d. Skælingur og aðrar bygdur av tí støddini fingi vegasamband, helt eg tað vera sjálvsagt, at útyggjngar her norðuri komu uppi.

Eg var limur í vega- og havnanevndini, og eg minnst væl, tá Jóannes Johannesen, sum var bygdarráðslimur á Húsum kom og bað um fimm túsund krónur í stuðli at gera veg norður í bøn. Hans Iversen var for-

maður, og vit játtaðu teimum tíggu túsund. Árið eftir kom hann aftur, segði at peningurin hevði ikki rokkið, og bað um at verða leskaður eina ferð afturat. Hann legði eina við, at um nakað leyp av, so skuldu teir bera tað aftur.

Tá Atli Dam var vorðin løgmaður, tosaði eg við hann um vegagerð í Kalsoynni. Hann helt tað vera rætt at styrkja samferðslukervið, og legði spurningin fyri Mikkjal Helmsdal, landsverkfrøðing, sum gekk inn fyri søkini.

Tað hevur verið tosað nógv um vegagerðina í Norðoyggjum. Tey flestu hava funnist at, men eg eri glaður fyri at hava verið við til hetta. Nú so nógv av tí, vit hildu vera komið fyri at vera, er farið av landinum, kann eingin taka útyggjngar av samferðslukervinum burtur, m.a. vegasambandið hjá kalsoyingum, kunoy-

ingum og fugloyingum. Í minari verð var tað spell, at vegurin í Kalsoynni ikki kom suður til Syðradal og at eingin ferjulega varð gjørd har.

Trygðin fyri vælferðini

Poul Jacob Olsen heldur lítið um, at verkamannafólk nú bjóða seg fram á lista fyri seg sjálvi:

- Eg haldi, at hatta ber á skeiva borðið. Skaðin fyri javnaðarflokkinn verður neyvan so stórur, tí nógv tey flestu síggja týðningin av, at verkafelagini taka sær av uppgávnunum á arbeiðsmarknaðnum, meðan javnaðarflokkurin røkir politisku áhugamálini á tí bógvinum.

Og tað skal ansast eftir, at tað, sum er bygt upp í nógv ár, ikki syndrast eftir stuttari tíð:

- Tá eg kom á ting í 1958 var tað aldursrentan, sum var størsti sosiali spurningurin. Fyri fleiri var tað óhugsandi, at hon skuldi koma í lag, og millum eldra fólkaslagið dugdu tey illa at fmynda sær, at tey skuldu fáa pening frá tí almenna.

Eg minnst serliga tveir útróðarmenn. Annar var Niklas á Uppsølum. Hann vildi ikki trúgva mær, tá eg segði honum, at nú fór hann at fáa aldursrentu. Hann spurdi, um hann ikki skuldi arbeiða fyri hana.

Hin var Jóannes á Heygnum, sum var millum kendastu útróðarmenninar í sínari tíð. Nakað eftir at

aldursrentan var komin, bað hann meg heilsa Peturi Mohr Dam og takka honum fyri hatta tiltakið, sum hann helt sera nógv um.

Hóast bara góð triáti ár eru fráliðin, so er tað í dag kanska óhugsandi, at aldursrentan verður tikið burtur. Men eg síggi soleiðis upp á tað, at tað hevur gingið skjótt at byggja vælferðarsamfélagið upp, og so kann tað vera skjótt, at nógv av tí syndrast. Javnaðarflokkurin er framvegis størsta trygðin fyri, at vælferðin millum vanliga fólk- ið framhaldandi verður á so høgum støði, sum tað ber til undir teimum viðurskiftum, sum vit liva undir.

Spjaðing og óvissa

Allir valevnislistarnir og yvirlitini yvir stillarar til lögtingsvalið 7. juli eru nú kunngjørd í bløðunum.

Tá vit lesa valevnislistarnar og yvirlitini yvir stillararnar síggja vit, at allar afturhaldskreftirnar á høgravonginum hava stúgv- að seg saman á listunum hjá tveimum flokkum, nevniliga á fólkafloks- og sambandslistunum. Har er ongin spjaðing.

Har eru stjórar og yvirlæknar. Reiðarar og arbeiðsgevarar. Løgfrøðingar og grannskoðarar. Har eru øll tey, sum ganga ímóti áhugamálinum hjá verkamagnafjöldini og tí vanliga fólkinum – tey, ið millum annað vilja lóggeva soleiðis, at tykkara lønir verða skerðar við einum 40–50 prosentum. Og samhaldsfasta arbeiðsmarknað- areftirlønargrunninum vilja tey til livs.

Afturfyri lønarniðurskurðin vilja tey lækka skattin. Men allar aðrar útreiðslur hjá vanligu húsarhaldinum verða sjálvandi óbroyttar. Her hugsa vit um útreiðslurnar til el, hita og telefon, um útreiðslurnar til rentur og avdráttir av sethúsálanum og um útreiðslurnar til mat og klæði. Vit eiga ikki at vera so bláoygd, at vit rokna við, at hesar útreiðslur verða skerðar.

Lønarniðurskurður við eini skattalækking sum viðurlag, er bert ein roynd at koma vælferðarsamfélagnum til livs við ovurhonds stórum sparingum á almanna-, heilsu- og undirvisingarekinum. Teirra sparingar fara serliga at raka útjaðaraøkini í samfelagnum. Her hugsa vit serstakliga um heilsuverkið og skúlaverkið. Koma hesir flokkar til valdið er stórur vandi fyri at tey smáu sjúkrahúsin og miðnámsútbúgvingarnar í útjaðaraøkkinum fara at kenna sviðan.

Meðan afturhaldskreftirnar sum nevnt standa saman í teimum báðum verandi høgraflokkunum, so standa vinstrakreftirnar rættuliga spjaðdar, við tað at vit hava fingið valevnislistar fyri eina frælsisfylking og eina verkamannafylking. Hetta er við til at skapa eina sera stóra óvissu. Hetta kann geva afturhaldskreftunum á høgravonginum sigurin á valinum og valdið aftan á valið.

Men hetta má ikki henda. Einasti møguleiki at forða hesum er at sláa manngarð um javnaðarflokkinn. Tí fara allar rættshugsandi kvinnur og menn á val og seta X við javnaðarflokkinn ella eitt av valevnum floksins. Hendan áheitan er ikki bert ætlað veljarum í Norðoya valdømi, men veljarum kring alt landið, við teirri vón, at vit seta ein sterkan javnaðarflokk á ting á valinum 7. juli.

Gott val!

vj

Bil

á valstaðið

Valhøli javnaðarflokksins í Norðoyggjum hevur telefon 5.6500 og har ber til at ringja, um tygum ynskja at fáa bil á valstaðið.

Eisini ber til at ringja har, um fólk vilja hava onkran spurning svaraðan.

CX
7. juli

Hjá FÍU
LÆKNA EXAM.
KOSMETOLOGUR
Tlf. 19118